

PRAKSISOVERSIGT · IT-RET

Praksisoversigt over obligatorisk digital post, fritagelse og MitID-forvaltning

Fremkomsttidspunkt, risikofordeling og forvaltningen af den digitale adgangsnøgle

Version 2 Opdateret 21. jul. 2026 36 afgørelser · 2013-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Obligatorisk Digital Post og MitID udgør tilsammen den infrastruktur, som næsten al kommunikation mellem det offentlige og borgeren i dag hviler på. Retsvirkningen er skarp: en meddelelse anses for kommet frem, når den er tilgængelig i postløsningen – herunder i en visningsklient – uanset om borgeren har læst den, jf. [lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10](#). Praksis fra Ankestyrelsen, Folketingets Ombudsmand, domstolene og en lang række klagenævn viser et konsekvent mønster: borgeren bærer risikoen for sit eget udstyr, sine koder og sin manglende kontrol af postkassen, mens myndigheden bærer risikoen for driftsforstyrrelser i postløsningen og visningsklienten – og skal kunne dokumentere fremkomsten med forsendelseslog, når modtagelsen bestrides.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** En meddelelse i Digital Post anses for kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten i postløsningen, herunder i en visningsklient – kundskab om indholdet er uden betydning.
- 02** Fremkomstreglen svarer efter forarbejderne præcist til, at et papirbrev anses for kommet frem, når det er lagt i adressatens fysiske postkasse.
- 03** Retsvirkningen er den samme, uanset om borgeren tilgår posten i en offentlig visningsklient (borger.dk, Virk) eller i en kommerciel visningsklient (e-Boks, mit.dk).
- 04** Borgeren bærer risikoen for egen internetforbindelse, eget udstyr, mistede koder og manglende opsætning af den valgte kommercielle visningsklient til at vise offentlig post.
- 05** Myndigheden bærer risikoen for driftsforstyrrelser i selve postløsningen eller i visningsklienten; meddelelsen anses da først for kommet frem, når hindringen er ophørt.
- 06** Bestrider borgeren modtagelsen, skal myndigheden kunne dokumentere fremkomsten – typisk ved forsendelseslog der viser levering, ikke blot afsendelse.
- 07** Kommunen har efter Ankestyrelsens principmeddelelse 33-23 en selvstændig undersøgelsespligt for, om driftsforstyrrelser i visningsklienten har afskåret borgeren fra at læse meddelelsen.

- 08** Klagefristen for digitale meddelelser regnes fra den dag, meddelelsen blev tilgængelig – uanset klokkeslæt, og også når det er en lørdag eller helligdag.
- 09** Klagenævnene anvender en restriktiv praksis: at have glemt eller ikke kunnet tjekke sin e-Boks er ikke en "særlig grund" til at se bort fra en fristoverskridelse, når borgeren ikke har søgt fritagelse.
- 10** God forvaltningsskik forpligter ikke myndigheden til at kontrollere, om borgeren har læst sin digitale post, før der sendes rykker eller administrativt bødeforelæg.
- 11** Skifter myndigheden kommunikationsform fra fysisk post til Digital Post, indtræder en særlig vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 – orienteringen kan ikke gyldigt gives alene digitalt.
- 12** Fritagelse efter § 5, stk. 1, træffes af kommunalbestyrelsen ved personligt fremmøde efter ni objektive fritagelsesgrunde, gælder tidsubegrænset og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.
- 13** Kommunen skal før fritagelse konkret vurdere, om hjælp og vejledning kan sætte borgeren i stand til selv at tilgå posten – og kan alternativt tildele læseadgang eller fuld adgang til en pårørende.
- 14** Fritagelse fra Digital Post giver efter lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening § 2 et objektivt, ubetinget krav på det hjemlede alternativ til enhver obligatorisk selvbetjeningsløsning – men først efter anmodning og inden for den relevante frist.
- 15** Afslag på udstedelse af MitID og myndighedsbestemt spærring eller suspension er forvaltningsretlige afgørelser med begrundelses-, vejlednings- og klageadgang; klage indgives til Digitaliseringsstyrelsen efter genvurdering hos registreringsenheden.
- 16** Myndigheder har pligt til at hjælpe borgere uden MitID til at agere inden for myndighedens område og give dem adgang til samme service som MitID-indehavere.
- 17** Tilknytning af privat MitID til en erhvervsidentitet hviler på et dobbelt frivillighedsprincip – både erhvervsbrugeren og brugerorganisationen skal acceptere det.
- 18** Digital forkyndelse og digitalt fremsendte processkrifter kan efter omstændighederne ikke sidestilles med samtykke til digital kommunikation i retsplejelovens forstand.

Retsgrundlaget: obligatorisk tilslutning, frivillig binding og fremkomstreglen

§ 1

Digital Post hviler på en enkel konstruktion med tre led: en tilslutningspligt, en fritagelsesadgang og en fremkomstregel.

Efter § 3, stk. 1 skal fysiske personer på 15 år eller derover med bopæl eller fast ophold i Danmark tilsluttes Digital Post, medmindre de fritages efter § 5, stk. 1 og 3. Juridiske enheder med cvr-nummer tilsluttes efter § 3, stk. 2. Flytter en tilsluttet person ud af landet, fortsætter tilslutningen uændret, medmindre den pågældende aktivt anmoder om fritagelse, jf. § 3, stk. 4 – et forhold der har fået afgørende betydning i praksis.

Den, der én gang er fritaget, kan efter [§ 4, stk. 1](#) frivilligt tilslutte sig igen med de retsvirkninger, der følger af § 10, og er da **bundet af tilslutningen**, indtil der på ny meddeles fritagelse. Det samme gælder efter [§ 4, stk. 2](#) for personer uden bopæl i Danmark, der frivilligt tilslutter sig.

Offentlige afsendere kan efter [§ 7, stk. 1](#) anvende Digital Post til kommunikation med tilsluttede personer og enheder – og bestemmelsen præciserer udtrykkeligt, at kommunikation omfatter "afsendelse af alle dokumenter og meddelelser m.v., herunder afgørelser". Omvendt har borgere og virksomheder efter [§ 8](#) en **ret** til at anvende postløsningen over for offentlige afsendere. Den ret er ikke symbolsk: Folketingets Ombudsmand fastslog i [FOB 2018-1](#), at det er myndighedens eget ansvar at sikre, at dens it-løsninger kan modtage og håndtere henvendelser sendt via Digital Post, og i [FOB 2015-21](#) behandledes tilsvarende, om kapaciteten i myndighedernes digitale postkasse reelt understøtter denne ret.

Selve kernebestemmelsen er [§ 10](#):

Meddelelser, der sendes under anvendelse af Digital Post, anses for

- 1. at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen, herunder i en visningsklient, og*
- 2. at være afsendt af den angivne afsender.*

Ordene "herunder i en visningsklient" blev indsat ved **lov nr. 1941 af 15. december 2020** med virkning fra 1. januar 2021, samtidig med at der i [§ 10 a](#) og [§ 10 b](#) blev skabt hjemmel til henholdsvis offentlige og kommercielle visningsklienter. Nummer 2 om autenticitet har den praktiske konsekvens, at modtageren – herunder en myndighed – ikke er forpligtet til på anden måde at sikre sig den angivne afsenders identitet.

Endelig blev der ved en ændringslov af 15. november 2021 indsat en [§ 10 d](#), der giver finansministeren hjemmel til at indføre en omstillingsperiode med ændret, begrænset eller indstillet adgang ved leverandørskift eller systemovergange. Bestemmelsen er trådt i kraft, men er endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsen. Af forarbejderne fremgår udtrykkeligt, at fremkomstreglen ikke fraviges: problemer knyttet til postløsningen, som adressaten ikke har indflydelse på, medfører fortsat, at meddelelsen ikke anses for kommet frem, før forhindringen er ophørt.

LOV

[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 3, stk. 1](#)[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 4, stk. 1, 2](#)[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 7, stk. 1](#)[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 8](#)[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10](#)

Forarbejderne til § 10: papirbrevet i den fysiske postkasse som § 2 fortolkningsanker

Fremkomstreglen kan ikke forstås uden sine forarbejder, der er usædvanligt udførlige. Til den oprindelige bestemmelse i lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post anførte lovgiver:

Bestemmelsen i nr. 1 er lovforslagets centrale bestemmelse, der indebærer, at en meddelelse, som sendes i Offentlig Digital Post efter §§ 7 og 8, anses for at være kommet frem til adressaten, når meddelelsen er tilgængelig for

adressaten i Offentlig Digital Post. [...] Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Parallellen til papirbrevet er ikke retorisk pynt. Den bærer hele retsvirkningslæren: forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger, når de er kommet frem til adressaten, og det er som udgangspunkt uden betydning, om afgørelsen er kommet til adressatens **kundskab**. Forarbejderne henviser her direkte til Højesterets dom af 9. marts 1989 (**UFR 1989.442/2H**) om tilbudspligt og til ombudsmandens udtalelse i **FOB 2000.320** om, at manglende meddelelse af en afgørelse som udgangspunkt medfører ugyldighed.

Tilgængelighedskriteriet er defineret teknisk-funktionelt:

En meddelelse, der sendes i Offentlig Digital Post, er tilgængelig, når adressaten vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Derefter følger den passus, der i praksis er blevet den mest citerede:

Det er uden betydning, om adressaten har bragt sig i stand til at logge sig ind i Offentlig Digital Post, herunder om den pågældende har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur [...] Adressaten bærer således risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af post i vedkommendes digitale postkasse.

Forarbejderne præciserer samtidig, at reglen ikke ændrer på, **hvornår** en fremkomst er rettidig ved fristberegning – det afgøres fortsat efter de hidtidige principper – og at brug af anbefalet brev eller afleveringsattest, hvor lovgivningen foreskriver det, ikke berøres. Afsenderen må derfor selv vurdere, om Digital Post er en tilstrækkelig fremsendelsesform i den konkrete sag.

Det retspolitiske udgangspunkt for hele denne konstruktion blev lagt i [betænkning nr. 1400/2000 om e-signatur og formkrav i lovgivningen](#). Udvalget gennemgik ca. 500 formkravsregler på fire ministerområder og anbefalede en hjemmel i forvaltningsloven til at tillade digital kommunikation **til** myndighederne – men afstod udtrykkeligt fra at foreslå en generel pligt for borgere til at modtage digitale meddelelser **fra** det offentlige på grund af retssikkerhedsmæssige betænkeligheder. Netop det skridt tog lovgiver først med Digital Post-loven i 2012. Udvalgets efterfølgende arbejde i [betænkning nr. 1456/2004 om e-signaturs retsvirkninger](#) og [betænkning nr. 1517/2010 om elektronisk aftaleindgåelse og handel](#) behandlede samme grundproblem – fremkomst- og kundskabstidspunktet ved digitale meddelelser – ud fra et ækvivalens- og teknologineutralitetsprincip.

LOV

Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10

Risikofordelingen mellem postløsning, visningsklient og borgerens eget udstyr

§ 3

Med indførelsen af visningsklienter i 2021 blev risikofordelingen udbygget. Af forarbejderne til **lov nr. 1941 af 15. december 2020** fremgår:

Med den foreslåede ændring videreføres gældende ret. Adressatens retsstilling er den samme uanset om denne tilgår sin digitale post fra offentlige afsendere i en offentlig visningsklient eller i en kommerciel visningsklient. Retsvirkningen for borgeren eller virksomheden er dermed uafhængig af typen af visningsklient, der anvendes. Ved problemer knyttet til postløsningen, som adressaten ikke har indflydelse på (sammenbrud, midlertidig

kapacitetsnedgang m.v.), der indebærer, at en meddelelse ikke er eller kan blive tilgængelig for adressaten, kan en meddelelse til en borger eller virksomhed ikke anses for at være kommet frem, før forhindringen er ophørt.

Omvendt gælder:

Lovforslaget ændrer ikke retsstillingen i de tilfælde, hvor adressaten oplever, at vedkommendes egen internetforbindelse, computer, smartphone eller tablet ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet adgang til sin kode til at logge på den digitale postløsning eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

Den autoritative udmøntning findes i Ankestyrelsens principmeddelelse [33-23](#), der behandlede tre sygedagpengesager om bortfald efter [sygedagpengelovens § 21, stk. 1, nr. 1](#). Ankestyrelsen fastslog:

Har driftsforstyrrelser påvirket den sygemeldtes mulighed for at tilgå kommunens meddelelser sendt som digital post, kan den sygemeldte have en rimelig grund til ikke at medvirke ved kommunens opfølgning.

Af [Beskæftigelsesministeriets vejledning om obligatorisk digital selvbetjening i sygedagpengesager, pkt. 4.1](#), der refererer principmeddelelsen ordret, fremgår sontringen skarpest:

Den sygemeldte er ikke forpligtet til at tilgå sin digitale post fra offentlige afsendere via en anden visningsklient, når den visningsklient, som den sygemeldte har valgt, er nede eller ude af drift. [...] Den sygemeldte er derimod nærmest til at bære risikoen for hindringen i situationer, hvor eksempelvis den sygemeldtes egen internetforbindelse, computer, smartphone eller tablet ikke fungerer, eller den sygemeldte har mistet adgang til sin kode til at logge på den digitale postløsning.

Og helt konkret om opsætningsfejl i den kommercielle klient:

Det betyder, at hvis den sygemeldte har valgt at benytte en kommerciel visningsklient, men ikke har opsat denne til, at der fortsat kan vises post fra offentlige afsendere, bærer den sygemeldte risikoen for, at pågældende ikke kan gøre sig bekendt med indholdet af den digitale post.

De tre sager i 33-23 illustrerer mønstret præcist: **sag 1** (borger havde ikke opsat sin e-Boks til offentlig post) – bortfald stadfæstet; **sag 3** (kommunen havde undersøgt og udelukket driftsforstyrrelser) – bortfald stadfæstet; **sag 2** (kommunen havde ikke undersøgt, om driftsproblemer i visningsklienten havde afskåret borgeren) – hjemvist.

Et beslægtet princip ses uden for Digital Post-loven i Højesterets kendelse i [BS-42968/2019-HJR](#), hvor et kæreskrift undtagelsesvis kunne anses for gyldigt indgivet pr. e-mail, fordi Domstolsstyrelsens sagsportal på grund af en systemhindring var utilgængelig for advokatkontorets medarbejdere på kærefristens sidste dag:

Det må imidlertid efter de oplysninger, der er fremkommet for Højesteret, anses for godtgjort, at det var særlige tekniske problemer, der forhindrede, at kæreskriftet kunne indgives på sagsportalen den 26. marts 2019 [...] finder Højesteret, at kæreskriftet helt undtagelsesvis kan anses for gyldigt indgivet ved mailen af 26. marts 2019.

Dommen understøtter den grundtanke, at systemfejl på myndighedssiden ikke må komme borgeren til skade – men også, at der skal være tale om en dokumenteret objektiv barriere, ikke blot en påstand.

LOV	Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10	Sygedagpengeloven § 21, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Kæreskrift indgivet pr. mail pga. tekniske fejl på sagsportalen anset for gyldigt Ankestyrelsen · Sygedagpenge – Bortfald ved manglende medvirken i digital post; risikofordeling ved brug af visningsklienter og kommunens undersøgelsespligt	11.02.2020 01.01.2023

Myndighedens bevisbyrde: forsendelseslog og undersøgelsespligt § 4 når modtagelsen bestrides

Fremkomstreglen fritager ikke myndigheden for at bevise, at meddelelsen faktisk **nåede** postløsningen. Ankestyrelsen fastlagde dokumentationskravet principielt i [26-16](#), der samlede to sygedagpengesager om udeblivelse fra opfølgningssamtaler. Myndigheden bærer bevisbyrden, og beviset kan føres som **systembevis** ved forsendelseslog:

Det er ikke tilstrækkeligt, at dokumentationen alene viser, at brevet er afsendt; den skal bekræfte, at brevet faktisk er leveret til modtagerens digitale postkasse.

Udfaldet fulgte dokumentationen: I den ene sag kunne kommunen trods forespørgsler hos både egen it-afdeling og systemleverandøren ikke fremlægge forsendelsesloggen, og Ankestyrelsen ændrede afgørelsen, fordi det så måtte lægges til grund, at brevet aldrig var kommet frem. I den anden sag forelå en log, der dokumenterede levering "med succes", og bortfaldet blev stadfæstet.

Ankestyrelsen skærpede kravet i [33-23](#) med henvisning til undersøgelsespligten i [retssikkerhedslovens § 10](#):

Kommunen skal kunne dokumentere, at en meddelelse afsendt via den digitale postløsning (Digital Post) er kommet frem til selve postløsningen. Dette kan kommunen gøre ved at fremlægge den forsendelseslog, som knytter sig til den konkrete meddelelse.

Og videre: kommunen skal i **tillæg** til forsendelsesloggen undersøge, om driftsforstyrrelser i den valgte visningsklient har afskåret borgeren fra at tilgå meddelelsen, før der kan træffes afgørelse om bortfald.

Samme bevistema optræder på skatteområdet. I [19-0045533](#) kunne Skattestyrelsen oprindeligt ikke fremlægge en kopi af den konkrete afgørelse om foreløbig momsfastsættelse, men fremskaffede via e-Boks' afsendersupport dokumentation for, at forsendelsen var gjort tilgængelig i virksomhedens e-Boks den 2. april 2015. Landsskatteretten fandt det herefter bevist, at afgørelsen var kommet frem, jf. § 10, at kundskabstidspunktet dermed lå i 2015, og at 6-månedersfristen i [skatteforvaltningslovens § 32, stk. 2](#) var overskredet ved anmodningen i november 2018.

Ankestyrelsens administrative praksis for fristberegning er beskrevet i [Retssikkerhedsvejledningen, pkt. 267](#): digital post antages modtaget samme dag, men "[h]vis du oplyser, at det digitale brev først er kommet til din digitale postkasse senere, undersøger vi det [...]" ved at bede myndigheden dokumentere de digitale registreringer for brevet." I principmeddelelse [7-21](#) har Ankestyrelsen tilsvarende taget stilling til udløbstidspunktet for anmeldelsesfrister ved henholdsvis fysisk og digital post efter [arbejdsskadesikringslovens § 36, stk. 1](#).

LOV [Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10](#)

[Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område § 10](#)

[Skatteforvaltningsloven § 32, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på ekstraordinær genoptagelse af momstilsvær vedrørende foreløbig fastsættelse modtaget i e-Boks	03.05.2023
	Ankestyrelsen · Sygedagpenge – Bortfald ved manglende medvirken i digital post; risikofordeling ved brug af visningsklienter og kommunens undersøgelsespligt	01.01.2023
	Ankestyrelsen · Anmeldelsesfrist for arbejdsskadesager: Udløbstidspunkt for fysisk og digital post	01.01.2021
	Ankestyrelsen · Dokumentationskrav for digital post: Myndighedens bevisbyrde for levering i borgernes digitale postkasse	01.01.2016

§ 5 Klagefristens begyndelsestidspunkt ved digitale meddelelser

Justitsministeriets [vejledning om beregning af klagefrister](#) – senest opdateret 3. marts 2026 – indeholder den samlede administrative retningslinje. Om digitale meddelelser hedder det i [pkt. 3.2](#):

En klagefrist bør for så vidt angår digitale meddelelser regnes fra den dato, hvor meddelelsen er tilgængelig for modtageren i postløsningen, uanset hvilket tidspunkt på døgnet, meddelelsen modtages.

Ovenstående gælder også i de tilfælde, hvor en afgørelse måtte gøres tilgængelig en dag, der ikke er en arbejdsdag. Klagefristens begyndelsestidspunkt kan således være en lørdag eller en helligdag, hvis afgørelsen er tilgængelig for modtageren på dette tidspunkt.

Dette har direkte konsekvenser i nævnspraksis. Planklagenævnet afviste i [19/03357](#) en klage over et lovliggørelsespåbud, der var sendt i Digital Post fredag den 14. december 2018 kl. 16.04. Klageren gjorde gældende, at afgørelsen – modtaget efter kontortids ophør – først burde anses for modtaget mandag den 17. december. Nævnet afviste dette: fristen løb fra den 14. december "uanset tidspunktet på dagen", og klagen indgivet 14. januar 2019 var tre dage for sen. Juleferie var ikke en undskyldelig omstændighed, navnlig fordi klagerens repræsentant den 8. januar – altså inden fristens udløb – var vejledt korrekt om at indgive en ny klage.

Vejddirektoratet anlagde samme linje i [EMN-2024-621376](#) under henvisning til netop klagefristvejledningen. Afgørelsen var tilgængelig i e-Boks fredag den 18. oktober 2024; fristen på fire uger udløb fredag den 15. november – ikke dagen efter, og ikke forlænget til førstkommande hverdag, da den 15. november var en almindelig hverdag. Klagen modtaget 17. november var for sen.

En særlig variant ses i Udlændingenævnets afgørelse [W20250952925](#), hvor en udvisningsafgørelse blev leveret digitalt via løsningen "filkassen" med et e-mail-link. Nævnet fastslog, at fristen efter [udlændingelovens § 46 a, stk. 3](#) løb fra det øjeblik, linket blev sendt og dokumentet dermed var tilgængeligt. Klagen var tre dage for sen, og der var ikke anført nogen begrundelse, der kunne begrunde dispensation.

Endelig fastslog Natur- og Miljøklagenævnet i [NMK-33-03220](#) to punkter af generel rækkevidde: adressaten kan ikke udskyde klagefristens udløb ved at undlade at kontrollere sin e-Boks, og kommunen kan ikke forlænge fristen ved efterfølgende at eftersende afgørelsen på anden vis. Grundejerforeningen havde ikke modtaget advisering, fordi kommunens øvrige post gik til formandens personlige e-mail – men fristen løb fra den dag, afgørelsen var tilgængelig i foreningens e-Boks.

LOV

[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10](#)
[Planloven § 58, stk. 1](#)
[Udlændingeloven § 46a, stk. 3](#)

PRAKSIS	Planklagenævnet · Afvisning af klage over påbud om lovliggørelse af kvist på grund af overskredet klagefrist	09.05.2019
	Planklagenævnet · Natur- og Miljøklagenævnets afvisning af realitetsbehandling i sag om gyldighed af byplanvedtægt grundet overskredet klagefrist	10.11.2015
	Udlændingenævnet · Afvisning af klage over udvisning grundet overskridelse af klagefrist ved digital forkyndelse	20.06.2025
	Vejddirektoratet · Afvisning af klage over vejvedligeholdelse grundet overskredet klagefrist	20.11.2024

§ 6 Nævnenes restriktive dispensationspraksis: "jeg fik ikke tjekket min e-Boks" er ikke en særlig grund

På tværs af klagenævn og tilsyn er billedet påfaldende ensartet. Manglende kontrol af den digitale postkasse – uanset årsag – anerkendes stort set aldrig som en undskyldelig omstændighed, når borgeren ikke har søgt fritagelse.

Vejdirektoratet har den tydeligste linje. I [21-02975](#) havde en borger begrundet den forsinkede klage med sygdom, der medførte, at hun sjældent tjekkede sin e-Boks. Direktoratet konstaterede, at borgeren var tilsluttet Digital Post, ikke havde søgt om fritagelse – skønt sygdom netop kunne udgøre en fritagelsesgrund – og var bevidst om, at sygdommen forhindrede hyppig kontrol. Genoptagelse blev afvist. I [EMN-2025-11047](#) var begrundelsen, at klageren havde glemt at tjekke sin e-Boks:

Vi må lægge til grund, at på baggrund af det oplyste i sagen, er der ikke tale om forhold af et sådant omfang, at det ikke har været muligt for dig at tjekke din e-Boks og overholde klagefristen.

Tilsvarende i [20-00687](#) (påbud i e-Boks, ingen særlige grunde anført), [23-15241](#) (forvirring om e-Boks ikke en særlig grund) og [EMN-2026-11265](#), hvor klageren aktivt havde valgt at korrespondere videre med kommunen frem for at klage rettidigt – en omstændighed der talte **imod** dispensation.

Planklagenævnet afviste i [20/11016](#) en klage, hvor advokaten netop havde anført, at klienten havde svært ved at anvende e-Boks, og at kommunen var bekendt hermed. Nævnet lagde vægt på, at afgørelsen var korrekt meddelt via Digital Post, at **klageren ikke var fritaget**, at klagevejledningen var korrekt, og at en aktindsigtsanmodning ikke suspenderer klagefristen. I [21/13508](#) afslog nævnet genoptagelse af en sag, hvor klagegebyret var betalt for sent, fordi klageren ikke havde tjekket e-Boks under ferie – og understregede, at det er adressatens ansvar at gøre sig bekendt med indholdet, jf. § 10. Se også [21/04751](#) (én dags overskridelse, ingen dispensation) og [24/06060](#) (ligeledes én dag).

Erhvervsankenævnet har anvendt samme princip i afgiftssager efter årsregnskabsloven. I [2015-8794](#) fastholdt nævnet afgifter på 2.000 kr. pr. bestyrelsesmedlem, selv om hele bestyrelsen påstod ikke at have modtaget påkravsbrevet – Erhvervsstyrelsen fremlagde dokumentation fra eBoks A/S for levering, og det er ledelsens ansvar at tømme selskabets postkasse. I [2016-657](#) kunne end ikke en 90-årig direktørs fire rygoperationer og efterfølgende blodprop føre til fritagelse efter [årsregnskabslovens § 152, stk. 1](#), bl.a. fordi de alvorligste helbredsproblemer indtrådte efter fristens udløb, og fordi de øvrige bestyrelsesmedlemmer ikke var fritaget for deres tilsynspligt. Og i [21/00029](#) afviste nævnet en direktørs proportionalitetsindsigelse – han havde "blot overset det digitale brev" – med henvisning til § 10.

Landsskatteretten følger samme linje. I [22-0074112](#) havde et selskab undladt at opdatere sin e-mailadresse til notifikationer fra e-Boks og reagerede derfor hverken på forslag eller afgørelse:

Landsskatteretten har herved lagt vægt på, at de forhold, at selskabet ikke havde opdateret sin e-mail til modtagelse af notifikationer om modtagelse af breve i e-Boks, og at selskabet derfor ikke modtog besked om, at der i selskabets e-Boks var indgået breve fra Skattestyrelsen [...] ikke kan anses for sådanne særlige omstændigheder.

Udlændingenævnet afviste i **W20171009025** en klage indgivet 14 måneder for sent, hvor udlændingen anførte ikke at have haft adgang til sin e-Boks. Nævnet lagde vægt på den digitale pligt, på at styrelsen havde gjort opmærksom på at tjekke e-Boks og søge hjælp i kommunen, og på klagerens passivitet efter faktisk at have fået kendskab til afslaget. Se tilsvarende **W20190998125**.

Endelig har Rigsadvokaten i **AM2025.03.11RA** anvendt reglen over for en indsat under afsoning. Statsadvokatens afgørelse var sendt via Digital Post den 12. september 2024; klagefristen efter **retsplejelovens § 1018 e, stk. 5** udløb 10. oktober, og klagen kom 29. januar 2025:

Det påhviler således erstatningssøgende, som afsoner, at tjekke sin digitale post eller framelde sig Digital Post.

Bemærk, at bekendtgørelsen om forvaltning af Digital Post netop indeholder en særregel for denne gruppe: efter **§ 9, stk. 5** kan kriminalforsorgen indgive fritagelsesansøgning på vegne af en person, der på grund af ophold i kriminalforsorgens institutioner ikke kan give personligt fremmøde.

LOV

Bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere § 9, stk. 5

Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10

Retsplejeloven § 1018e, stk. 5

Årsregnskabsloven § 152, stk. 1

PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på genoptagelse af momstilsvær grundet overskredne frister og manglende tjek af e-Boks	22.11.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over kommunalt beskæringspåbud – klagefrist overskredet (EMN-2026-11265)	21.04.2026
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over nedlæggelse af privat fællesvej på grund af overskredet klagefrist	17.03.2025
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over parasolopstilling: Forvirring om e-boks var ikke en 'særlig grund' til at se bort fra klagefrist	24.11.2023
	Vejdirektoratet · Afvisning af Genoptagelse: Manglende Tjek af e-Boks Grundet Sygdom Ikke Gyldig Grund for Overskredet Klagefrist	15.06.2021
	Vejdirektoratet · Klage over påbud om beskæring afvist på grund af overskredet klagefrist	29.01.2020
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afvisning af klage over afslag på lovliggørende landzonetilladelse i Roskilde Kommune grundet fristoverskridelse	07.08.2024
	Planklagenævnet · Planklagenævnets afslag på genoptagelse af klagesag vedrørende dispensation i Herning	10.12.2021
	Planklagenævnet · Afvisning af klage over byggetilladelse grundet overskredet klagefrist	20.05.2021
	Planklagenævnet · Afvisning af klage over påbud om lovliggørelse på grund af overskredet klagefrist	16.12.2020
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af lukning for straksregistrering på virk.dk efter manglende dokumentation for ejerændringer	28.09.2021
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesaftager for for sent indsendt årsrapport trods sygdom og manglende kendskab til Digital Post	14.09.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om manglende modtagelse af digitalt påkrav	08.02.2016
	Udlændingenævnet · Afvisning af for sent indgivet klage trods betegnelse som ankesag i korrespondance	13.11.2019
	Udlændingenævnet · Afvisning af klage over opholdstilladelse grundet overskredet klagefrist og udvisning med indrejseforbud	11.11.2017
	Rigsadvokaten · Ikke erstatning for mistet jakke under polititransport – Klage afvist grundet overskridelse af klagefrist	11.03.2025

Hvornår giver digitale barrierer alligevel dispensation? Grænserne for borgerens risiko

§ 7

Praksis er restriktiv, men ikke absolut. Der tegner sig tre situationstyper, hvor borgeren alligevel får medhold.

1. Myndigheden har skiftet kommunikationsform uden forudgående vejledning. Ankestyrelsens principmeddelelse [125-13](#) angik to enlige forsørgere, hvis børnetilskud blev standset, fordi de ikke havde bekræftet deres status. Udbetaling Danmark havde skiftet fra fysisk post til Digital Post – og havde givet besked om skiftet **udelukkende via Digital Post**. Ankestyrelsen anerkendte udgangspunktet, men fastslog:

Når en myndighed ændrer den måde, som borgeren er vant til at modtage post fra myndigheden på, så har myndigheden en særlig vejledningsforpligtelse, som betyder, at borgeren på forhånd bør orienteres om ændringen.

Hjemlen er [forvaltningslovens § 7, stk. 1](#). Da vejledningspligten ikke var opfyldt, var det undskyldeligt, at borgerne ikke havde nået fristen, og standsningen var uberettiget.

2. Borgeren er reelt digitalt afskåret, og fristoverskridelsen er minimal. Retten i Kolding tilsidesatte i [BS-27387/2022-KOL](#) en afgørelse fra Ankestyrelsen om sygedagpenge. Borgeren var digitalt uøvet og helt afhængig af sin hustru, der var rejst til Grønland for at pleje en alvorligt syg søster, netop i det vindue hvor kommunens digitale brev med otte dages frist lå i e-Boks. Han modtog ingen SMS-advisering, ansøgte to dage efter fristen – dagen efter hustruens hjemkomst – og blev efterfølgende fritaget for både digital selvbetjening og Digital Post. Retten udtalte:

Uanset Sagsøger ikke var fritaget for digital post og selvbetjening, da han overskred ansøgningsfristen, finder retten under de ovenfor anførte omstændigheder, herunder den meget beskedne fristoverskridelse, sammenhængen mellem sygedagpengelovens § 38, stk. 7, og § 69 a, stk. 2, og de hensyn der ligger bag bestemmelserne, samt efter en helhedsvurdering, at der har foreliget sådanne særlige undskyldende forhold, at betingelserne [...] var opfyldt.

Dommen er central, fordi den kobler dispensationsvurderingen efter [sygedagpengelovens § 38, stk. 7](#) sammen med fritagelseskriterierne i [§ 69 a, stk. 2](#): opfylder borgeren reelt betingelserne for fritagelse, kan det få betydning, selv om fritagelsen først meddeles bagefter. Tænketanken Justitia indtrådte som biintervenient og fremhævede den gruppe borgere, der klarer sig via netværkshjælp og derfor aldrig har søgt fritagelse.

3. Klagen er indgivet rettidigt, men i forkert form. I [FOB 2020-24](#) henstillede ombudsmanden til Miljø- og Fødevareklagenævnet at genoptage en sag, hvor klageren havde klaget rettidigt til rette myndighed, men uden om den obligatoriske klageportal. Ombudsmanden fandt, at klagen måtte anses for rettidig, hvis klageren efter vejledning retter op på manglen – også selv om klagefristen imens er sprunget.

Modsat viser [BS-7833/2022-KBH](#), hvor sagsøgeren var frataget sit danske statsborgerskab og først anlagde sag ni måneder efter fristen, fordi hans NemID-nøglekort var udløbet, mens han opholdt sig i Tyrkiet. Retten citerede forarbejderne til [indfødsretslovens § 8 F](#):

at det ikke vil være et undskyldeligt forhold, at parten har bragt sig selv i en situation, hvor det ikke er muligt for vedkommende at tilgå sin e-boks eller læse Statstidende.

Retten lagde vægt på, at sagsøgeren – registreret som udrejst – kunne have anmodet om fritagelse efter § 3, stk. 4, jf. § 5, stk. 1, og at han kunne have bestilt NemID online og afhentet en midlertidig adgangskode på en af de mange danske repræsentationer i Tyrkiet. Hverken EMRK artikel 6 eller grundlovens § 63 kunne føre til et andet resultat.

Grænsen mellem type 2 og den afviste sag er reel: den udslagsgivende faktor er, om borgeren **selv** har bragt sig i den digitale afskærelse, og om fristoverskridelsen er beskeden og efterfulgt af prompte reaktion.

LOV

Forvaltningsloven § 7, stk. 1

Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 3, stk. 4

Sygedagpengeloven § 38, stk. 7

Sygedagpengeloven § 69a, stk. 2

PRAKSIS	Byretten · Afgørelse om dispensation for fristoverskridelse ved ansøgning om sygedagpenge grundet manglende digitale kompetencer	11.10.2023
	Byretten · Afvisning af søgsmål om fratagelse af dansk indfødsret på grund af overskredet søgsmålsfrist	27.03.2023
	Ankestyrelsen · Særlig vejledningspligt ved skift fra fysisk post til Digital Post om børnetilskud	01.01.2013

§ 8 Fritagelse efter § 5: kommunalbestyrelsens afgørelse, hjælpealternativet og den afskårne rekurs

Fritagelsesordningen er den ventil, hele systemet hviler på – og den er detaljeret reguleret.

Hjemlen er § 5, stk. 1, hvorefter finansministeren fastsætter regler om fritagelse, "hvor der foreligger særlige omstændigheder, som kan bevirke, at en person er hindret i at modtage sin post digitalt". Kompetencen ligger efter § 5, stk. 2 hos kommunalbestyrelsen i bopælskommunen – eller senest folkeregistrerede kommune. For erhvervsforhold og juridiske enheder ligger kompetencen hos erhvervsministeren, jf. § 5, stk. 3-5, og ministeren kan efter § 5, stk. 6 fastsætte, at sådanne afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

De materielle kriterier findes i § 7 i bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere, der opregner ni fritagelsesgrunde:

Nr.	Fritagelsesgrund
1	Kognitiv funktionsnedsættelse, der hindrer brug af Digital Post
2	Fysisk funktionsnedsættelse, der hindrer brug af Digital Post
3	Manglende adgang til computer, smartphone eller tablet i eget hjem/opholdssted
4	Registreret i CPR som udrejst af Danmark
5	Registreret uden fast bopæl i CPR, jf. CPR-lovens § 6, stk. 4
6	Sproglige barrierer (manglende beherskelse af dansk)
7	Praktiske vanskeligheder ved at skaffe et elektronisk id
8	Bopæl i område uden internetforbindelse med mindst 512 kbit/s download
9	Konkret vurdering, hvis der foreligger ganske særlige forhold

Proceduren er formbunden: anmodningen indgives ved **personligt fremmøde** i kommunen på den anviste blanket mod forevisning af gyldigt sundhedskort eller anden behørig legitimation, jf. § 8. Der kan gives fuldmagt,

jf. § 9, stk. 1-3, og for personer med varig svækkelse, der hverken kan møde op eller give fuldmagt, kan kommunalbestyrelsen efter § 9, stk. 4 træffe afgørelse på grundlag af kommunens eget kendskab til forholdene.

Afgørende er § 10, der indeholder tre elementer af forvaltningsretlig betydning:

- **Hjælpeforpligtelsen:** "Forinden afgørelse træffes, yder kommunalbestyrelsen efter konkret vurdering hjælp og vejledning med henblik på, at personen bliver i stand til at tilgå sin post i Digital Post i stedet for at blive fritaget." Fritagelse er altså subsidier i forhold til kompetenceopbygning.
- **Skriftlighed:** Afslag meddeles skriftligt.
- **Afskåret rekurs:** "[A]fgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed." Prøvelse må derfor ske ved domstolene eller – i praksis oftere – hos Folketingets Ombudsmand.

Fritagelse har virkning fra registreringsdatoen og gælder **tidsubegrænset**, jf. § 11. Efter § 12 skal kommunen oplyse om uåbnet post og på anmodning sørge for, at de seneste seks måneders uåbnede post sendes til folkeregisteradressen – men kommunen har ikke selv adgang til postkassen og kan derfor hverken oplyse omfang, indhold eller afsendere. Og efter § 13 modtager offentlige afsendere automatisk oplysning om, hvem der er tilsluttet; er en person ikke tilsluttet, **skal** afsenderen sørge for papirpost.

Et centralt alternativ til fritagelse er adgangstildeling efter § 16: ved personligt fremmøde kan borgeren tildele en anden fysisk person eller juridisk enhed enten **læseadgang** eller **fuld adgang** (læse, besvare og skrive) – op til ti adgange. Retsvirkningen berøres dog ikke: "Uanset at en fysisk person har tildelt adgang til en anden, anses meddelelser i Digital Post for at være kommet frem til den, der har tildelt adgang."

Ombudsmanden har i [FOB 2015-22](#) understreget, at postløsningen som sådan skal indrettes efter almindelige forvaltningsretlige krav. Han konstaterede, at det ikke i alle tilfælde var muligt at se, hvilken myndighed der var afsender, og fandt det ønskeligt, at myndighederne havde sikret sig dette **inden** den obligatoriske tilslutning trådte i kraft – bl.a. i lyset af [forvaltningslovens § 32 b](#) om entydig identifikation af afsenderen. Samme sag afklarede, at kommuner lovligt kan drive lokale postløsninger ved siden af Digital Post, men da skal vejlede tydeligt om, at samtykke hertil **ikke** fritager for at tjekke Digital Post.

LOV

[Bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere § 7](#)[Bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere § 10](#)[Bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere § 16](#)[Forvaltningsloven § 32b, stk. 1](#)[Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 5, stk. 1-6](#)

Obligatorisk digital selvbetjening og loven om fravigelse (2023):

§ 9 fritagelse som objektivt kriterium

Digital Post og obligatorisk digital selvbetjening er to forskellige ordninger med forskellige fritagelsesmodeller – en asymmetri, som Digitaliseringsstyrelsen udførligt forsvarede over for ombudsmanden i [FOB 2017-19](#):

En borger kan således fritages generelt for Digital Post, fordi borgeren uopfordret og også uventet kan modtage breve fra det offentlige i sin digitale postkasse. [...] I forhold til obligatorisk digital selvbetjening er det derimod borgeren, der primært har behov for at kontakte offentlige myndigheder.

Styrelsen oplyste samtidig, at Folketinget den 12. maj 2015 forkastede et beslutningsforslag om at indføre en ensartet fritagelsesmodel.

Det blev delvist ændret ved [lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening](#), der trådte i kraft 1. juni 2023. Loven gælder efter [§ 1](#) alle offentlige myndigheders obligatoriske digitale selvbetjeningsløsninger, hvor lovgivningen giver mulighed for at fravige udgangspunktet – dog ikke domstolenes digitale portaler. Kernebestemmelsen er [§ 2](#):

Fysiske personer, der er fritaget fra obligatorisk tilslutning til Digital Post efter regler udstedt i medfør af § 5, stk. 1, i lov om Digital Post fra offentlige afsendere, har efter anmodning ret til at benytte den pågældende lovgivnings hjemlede alternativ til den obligatoriske digitale selvbetjeningsløsning.

Fritagelse fra Digital Post er dermed blevet et **objektivt kriterium** på tværs af sektorlovenes selvbetjeningskrav: borgeren skal ikke længere godtgøre "særlige forhold" i hver enkelt sag. Beskæftigelsesministeriets [vejledning om obligatorisk digital selvbetjening i sygedagpengesager](#), pkt. 3.5 udtrykker det klart: borgeren "skal alene oplyse kommunen, at vedkommende vil fritages [...] Det er således ikke nødvendigt, at en borger yderligere begrundes, hvorfor vedkommende ikke vil anvende »Mit Sygefravær«."

To begrænsninger er dog væsentlige. For det første gælder fravigelsen kun **efter anmodning** og kun for det konkrete forløb – i modsætning til Digital Post-fritagelsen, der er generel og tidsubegrænset. For det andet skal anmodningen indgives inden for de gældende frister; har borgeren ikke anmodet rettidigt, kan fritagelsen fra Digital Post ikke efterfølgende bruges til at dispensere for en overskreden frist. Samme princip fremgår af [bekendtgørelse om obligatorisk digital selvbetjening vedrørende ansøgninger og meddelelser m.v. om sociale ydelser m.v. § 2](#).

Sektorlovene følger et fast mønster, som fx [vejlovens § 83](#), [børnelovens § 33 a](#) og [forældreansvarslovens § 31](#) illustrerer: obligatorisk digital selvbetjening → afvisning ved manglende brug → **skal** tilbyde alternativ ved "særlige forhold" → **kan** helt ekstraordinært undlade afvisning ved klare økonomiske fordele → digital henvendelse anses kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.

Ombudsmanden har ad flere omgange sat forvaltningsretlige rammer om disse løsninger. I [FOB 2015-36](#) fastslog han, at der ikke er hjemmel til at kræve digital selvbetjening ved klage over parkeringsafgift, og at vejledning ikke må fremstå, som om en frivillig løsning er obligatorisk. I [FOB 2019-11](#) konstaterede han flere mangler i en kommunes selvbetjeningsløsning: uklarhed om hvad der var obligatorisk (kun [servicelovens § 112](#), ikke §§ 113 og 116), manglende vejledning om den ikke-digitale ansøgningsprocedure, og at løsningen utilsigtet afskar partsrepræsentation. Om vejledningsstedet udtalte han:

I tilfælde som det foreliggende, hvor der anvendes en digital selvbetjeningsløsning i forbindelse med ansøgninger om hjælp – og hvor der som følge heraf som udgangspunkt ikke er kontakt mellem borgeren og kommunen – bør vejledning om indholdet af den ikke-digitale ansøgningsprocedure efter min opfattelse ske på kommunens hjemmeside samt på borger.dk.

Partsrepræsentationsproblemet var allerede rejst i [FOB 2016-1](#), hvor Digitaliseringsstyrelsen bl.a. måtte implementere en systemændring, så meddelelser også kunne sendes til fuldmagtshavers digitale postkasse. Og i [FOB 2019-22](#) behandlede ombudsmanden det strukturelle problem, at ansvaret for vejledningen på borger.dk er delt mellem statslige, fælleskommunale og kommunale parter – med behov for klarhed over ansvaret og overordnet koordinering.

Finansministeriets vejledning om digitaliseringsklar lovgivning sammenfatter kravet til lovgiver: skal digital kommunikation være obligatorisk, kræver det lovhjemmel, og hjemlen bør være teknologineutral – og der skal fortsat tilbydes alternative løsninger til dem, der ikke kan kommunikere digitalt.

LOV

Lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening § 1

Lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening § 2, stk. 1, 2

Serviceloven § 112

Vejloven § 83, stk. 1-4

Fra NemID til MitID: FOB 2017-19 og hjemmelskritikken der

§ 10 udløste lovgivningen

MitID-lovens tilblivelse er et af de tydeligste eksempler på, at en ombudsmandsudtalelse driver lovgivning frem.

I [FOB 2017-19](#) undersøgte ombudsmanden – efter henvendelse fra en kommunal borgerrådsgiver – forvaltningen af NemID. Digitaliseringsstyrelsen måtte oplyse, at der "ikke [er] nogen lovregler, der regulerer NemID eller udstedelse heraf". Ordningen hvilede i stedet på en kontrakt med Nets DanID efter EU-udbud, på den styrelsejede OCES-standard og på individuelle RA-aftaler mellem hver enkelt kommune og Nets DanID. Kommunernes borgerservicecentre fungerede som registreringsenheder **på vegne af en privat virksomhed**, og styrelsens og kommunernes opfattelse var derfor, at afslag på NemID ikke var afgørelsesvirksomhed i forvaltningslovens forstand – bl.a. fordi borgere uden NemID "skal betjenes på anden vis af kommunerne".

Afslag blev meddelt **mundtligt** og blev ikke registreret. Klageadgangen var lige så uformel: klager skulle først rettes til Nets DanID, kunne videresendes til Digitaliseringsstyrelsen, hvis afgørelser efter almindelige forvaltningsretlige principper om ulovbestemt rekurs kunne indbringes for Finansministeriet.

Ombudsmanden tilsluttede sig styrelsens egen erkendelse af behovet for lovregulering og tilføjede den bærende betragtning:

NemID er således gået fra at være et tilbud om, at borgere, som ønskede det, i visse tilfælde kunne betjene sig af digitale løsninger, til at være praktisk talt afgørende for, at borgerne kan opnå en tidssvarende betjening i forhold til store dele af det offentlige, både for så vidt angår offentlig servicevirksomhed (faktisk forvaltningsvirksomhed) og for så vidt angår offentlig afgørelsesvirksomhed.

Han bemærkede desuden, at ordningen med at lade kommunerne fungere som registreringsenheder for en privat virksomhed "også rejser hjemmelsspørgsmål", og gik ud fra, at det kommende lovforslag udtrykkeligt ville forholde sig til, om opgavevaretagelsen er afgørelsesvirksomhed.

Ombudsmanden rejste samtidig spørgsmålet om den manglende **automatiske kobling**: hvorfor medfører et afslag på NemID – meddelt på det offentliges foranledning – ikke i sig selv fritagelse for Digital Post og obligatorisk digital selvbetjening? Digitaliseringsstyrelsen fastholdt, at en sådan kobling ikke var hensigtsmæssig, men henviste til, at problemstillingen ville blive inddraget i lovarbejdet, og pegede på det eksisterende alternativ: at borgerservice kan tildele læseadgang til en pårørende efter fritagelsesbekendtgørelsens regler om adgangstildeling.

Resultatet blev [lov om MitID og NemLog-in](#), der efter [§ 1](#) omfatter både MitID-løsningen (den danske nationale elektroniske identifikationsordning) og NemLog-in (den fællesoffentlige digitale infrastrukturløsning). [§ 2](#)

definerer bl.a. sikringsniveauerne – lav, betydelig og høj – og "sikker autentifikation" som niveau betydelig eller høj.

Disse niveauer er ikke danske opfindelser, men følger [eIDAS-forordningen](#) (forordning (EU) nr. 910/2014). Efter [artikel 8](#) skal en anmeldt elektronisk identifikationsordning angive sikringsniveauerne »lav«, »betydelig« og/eller »høj«, som defineres ved graden af tillid til en persons påståede identitet. Efter [artikel 6](#) skal et elektronisk identifikationsmiddel udstedt i én medlemsstat anerkendes i en anden ved adgang til offentlige onlinetjenester, når niveauet svarer til eller overstiger det krævede, og dette er »betydelig« eller »høj«. Den danske NSIS-standard implementerer denne ramme, og [MitID-bekendtgørelsen § 3, stk. 2](#) fastslår, at kravene til legitimationsdokumenter "skærpes i takt med, at graden af sikringsniveau øges, jf. NSIS".

LOV

[Bekendtgørelse om MitID til privatpersoner § 3, stk. 2](#)[Lov om MitID og NemLog-in § 1](#)[Lov om MitID og NemLog-in § 2](#)

MitID-forvaltningen: udstedelse, afslag, spærring og suspension som § 11 forvaltningsafgørelser

Efter [§ 3, stk. 1](#) stiller Digitaliseringsstyrelsen MitID-løsningen til rådighed og sikrer udvikling, drift og vedligeholdelse; efter [§ 3, stk. 2](#) stilles MitID til rådighed for privatpersoner og erhvervsbrugere, hvis betingelserne er opfyldt.

Selve forvaltningsopgaverne er samlet i [§ 4, stk. 1](#): identitetssikring, registrering samt udstedelse, suspension, spærring og genåbning – både for privatpersoner (nr. 1) og for erhvervsbrugeres identifikationsmidler (nr. 2). Ministeren for digitalisering fastsætter efter [§ 4, stk. 2](#) de nærmere regler, herunder om klageadgang til Digitaliseringsstyrelsen. Efter [§ 5](#) kan styrelsen udpege andre til at varetage opgaverne – og kommunalbestyrelsen **skal** varetage opgaver efter [§ 4, stk. 1](#). Hermed er den hjemmelsmangel, ombudsmanden pegede på i 2017, lukket.

Forarbejderne til [§ 4](#) er utvetydige om afgørelseskarakteren:

Et afslag på udstedelse af MitID indebærer en væsentlig begrænsning i indehaverens digitale færden og udgør en forvaltningsretlig afgørelse.

Herudover vil en spærring foretaget af andre end indehaveren selv, udgøre en forvaltningsretlig afgørelse.

Og om klagevejen:

Det forventes, at en afgørelse om afslag på udstedelse af MitID, spærring og suspension af MitID, efter genvurdering hos registreringsenheden, skal kunne indbringes for Digitaliseringsstyrelsen.

Dette er udmøntet i [bekendtgørelse om MitID til privatpersoner](#), hvis [§ 10](#) fastslår, at afgørelser efter bekendtgørelsen kan påklages til Digitaliseringsstyrelsen, og at styrelsen kan kræve enhver oplysning udleveret af registreringsenheder og supportorganisationer. Parallelt gælder [§ 7 i bekendtgørelsen om MitID Erhverv og MitID Privat til Erhverv](#). Endelig fastslår [lovens § 20](#) udtrykkeligt, at forvaltningsloven finder anvendelse på afgørelser om udstedelse, spærring og genåbning truffet af udpegede juridiske enheder – dvs. også af pengeinstitutter i deres rolle som registreringsenhed.

Afslagsgrundene er nu objektiverede i [MitID-bekendtgørelsens § 4, stk. 3 og 4](#): registreringsenheden skal give afslag, når privatpersonen ikke kan identificeres tilstrækkeligt, ved tvivl om legitimationsdokumentationens ægthed eller gyldighed, ved nægtelse af nødvendig registrering – og når enheden vurderer, at personen ikke er i stand til at forstå og overholde besiddelsesbetingelserne i [§ 8](#). Betingelserne er, at borgeren skal håndtere MitID sikkert og forsvarligt, beskytte identifikationsmidler og koder mod kompromittering, ikke videregive adgangskoder eller pinkoder, og selv spærre ved manglende efterlevelse.

Spærring og suspension reguleres i [§ 9](#). Suspension er midlertidig med automatisk genåbning ved periodens udløb; spærring er endelig og kræver ny udstedelse. Digitaliseringsstyrelsen, registreringsenheden eller supportorganisationen **skal** omgående suspendere ved mistanke om, at betingelserne ikke overholdes, eller ved mistanke om svindel – og **skal** omgående spærre ved mistanke om urigtige oplysninger eller falske legitimationsdokumenter ved udstedelsen, samt når indehaveren er erklæret forsvundet eller død. En værgе kan mod behørig dokumentation kræve spærring. Afgørende retssikkerhedsmæssigt er [§ 9, stk. 8](#): den enhed, der suspenderer eller spærre uden anmodning fra indehaveren, **skal orientere privatpersonen om årsagen**, når det er muligt.

Vejledningspligten er selvstændigt hjemlet i [§ 1, stk. 4](#): registreringsenheder skal på anmodning tilbyde vejledning om betingelser og vilkår, og "[o]mfanget af vejledningen skal forstås i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7".

Erhvervssiden hviler på [§ 9](#): Digitaliseringsstyrelsen forvalter NemLog-in og kan spærre brugerorganisationers adgang til serviceområdet Erhvervsadministration. Efter [§ 9, stk. 3](#) kan en erhvervsbruger tilknytte det identifikationsmiddel, der hører til den private MitID-identitet, til sin erhvervsidentitet – men "[t]ilknytningen er frivillig for erhvervsbrugeren og frivillig for brugerorganisationen". Forarbejderne kalder dette det **dobbelte frivillighedsprincip**.

Endelig regulerer [§ 11](#) tjenesteudbydersiden: offentlige myndigheder og offentligretlige organer, der anvender en digital selvbetjeningsløsning til at udføre en myndighedsopgave, **skal** anvende serviceområderne login/autentifikation (hvis sikker autentifikation kræves) og digital repræsentation – og skal anskaffe dem fra Digitaliseringsstyrelsen, jf. [§ 11, stk. 5](#), jf. [§ 6, stk. 1](#). Pligten til at tilbyde **digital repræsentation** er den lovgivningsmæssige besvarelse af det partsrepræsentationsproblem, ombudsmanden rejste i FOB 2016-1 og FOB 2019-11.

LOV

Bekendtgørelse om MitID til privatpersoner § 9

Bekendtgørelse om MitID til privatpersoner § 10

Lov om MitID og NemLog-in § 4, stk. 1, 2

Lov om MitID og NemLog-in § 9, stk. 1, 3, 4

Lov om MitID og NemLog-in § 11, stk. 1, 5

Lov om MitID og NemLog-in § 20, stk. 1, 2

§ 12 Myndighedens hjælpeforpligtelse over for borgere uden MitID

Et af de vigtigste punkter i MitID-lovens forarbejder besvarer netop den kobling, ombudsmanden efterlyste i FOB 2017-19. Lovgiver anerkender udtrykkeligt konsekvenserne af et afslag:

Det er således væsentligt, at en privatperson kan klage over et afslag på udstedelse, da et afslag kan have indgribende betydning for den persons digitale færden. Ligeledes er MitID en forudsætning for, at en privatperson kan tilgå

Digital Post og anvende offentlige digitale selvbetjeningsløsninger. Privatpersoner, som ikke kan få udstedt MitID, vil ikke kunne betjene sig hos en offentlig myndighed eller et offentligretligt organ via den fællesoffentlige adgang.

Og herefter den positive forpligtelse:

De enkelte myndigheder vil i den sammenhæng være forpligtet til at vejlede privatpersoner efter de forvaltningsretlige regler, hvilket blandt andet indebærer, at en myndighed har pligt til at vejlede og hjælpe privatpersoner inden for de ressortområder, som de er ansvarlige for. Således har en myndighed pligt til at hjælpe en privatperson, der fx ikke kan få udstedt MitID til at agere inden for myndighedens område og give privatpersonen adgang til de oplysninger og den offentlige service, som andre privatpersoner kan tilgå ved brug af MitID.

Denne forpligtelse har flere selvstændige forankringspunkter. Hjemlen er [forvaltningslovens § 7, stk. 1](#), men ombudsmanden har gentagne gange fremhævet, at vejledningspligten rækker videre. I [FOB 2019-22](#) formulerede han det således:

Det følger dog af almindelige retsgrundsætninger og god forvaltningsskik, at der også skal ydes vejledning uden for forvaltningslovens anvendelsesområde, herunder i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed. [...] Vejledningspligten gælder desuden i tilfælde, hvor en borger ikke selv har fremsat en anmodning om vejledning, men hvor det fremstår som naturligt og relevant at give borgeren information og vejledning i anledning af den sag, kontakten angår.

I [FOB 2025-19 om krav til myndigheders telefonbetjening](#) har ombudsmanden videreført denne linje ind i den digitale forvaltning: formålet med vejledningspligten er "at imødekomme borgernes informationsbehov og undgå, at borgerne på grund af fejl, uvidenhed eller misforståelser udsættes for retstab", og vejledningen skal ydes i den form, der giver den bedste virkning over for den konkrete borger.

Bemærk desuden, at fritagelsesbekendtgørelsens [§ 10](#) pålægger kommunen en **forudgående** hjælpe- og vejledningsforpligtelse – fritagelse skal først komme på tale, når hjælp ikke kan sætte borgeren i stand til selv at tilgå posten. Sammenholdt med bekendtgørelsens fritagelsesgrund nr. 7 om "praktiske vanskeligheder ved at skaffe et elektronisk id" udgør dette den praktiske bro mellem MitID-afslag og Digital Post-fritagelse, som lovgiver ikke ville automatisere: koblingen sker ikke af sig selv, men borgerservice skal vejlede om den.

LOV

[Bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere § 7](#)[Forvaltningsloven § 7, stk. 1](#)[Lov om MitID og NemLog-in § 4, stk. 2](#)

Digital post i retsplejen: forkyndelse, ankefrister og grænserne for samtykke

Digital Post-lovens fremkomstregel er ikke uden videre overførbart til retsplejens formkrav, hvor der gælder selvstændige regler om forkyndelse og digital kommunikation.

Vestre Landsret behandlede i [SS-2244/2015-VLR](#) spørgsmålet, om en tiltalts oprettelse af en e-Boks – og dermed den blotte tekniske mulighed for at modtage digital post – kunne sidestilles med udtrykkeligt eller stiltiende samtykke til, at retten kunne fremsende meddelelser digitalt efter [retsplejelovens § 154 a, stk. 1](#). Anklagemyndigheden mente, at den tekniske modtagemulighed var tilstrækkelig til at fremme sagen som udeblivelsessag efter [§ 897, stk. 1](#); byretten og landsretten lagde vægt på det modsatte. Afgørelsen markerer

en klar grænse: Digital Post-lovens fremkomstregel indebærer ikke i sig selv, at retsplejelovens krav til samtykke og forkyndelse er opfyldt.

Omvendt har digital fremsendelse fuld effekt, hvor loven tillader det. I **S-2080-23** fastslog landsretten, at fremkomst i e-Boks er tilstrækkelig til at afbryde forældelsen efter **straffelovens § 94, stk. 5**, jf. **retsplejelovens § 153, stk. 3**. Og i **S-1656-22** blev en genpart af en ankemeddelelse sendt via Digital Post anset for gyldig efter **retsplejelovens § 907, stk. 1**, selv om tiltalte var varetægtsfængslet på fremsendelsestidspunktet. Østre Landsret nåede i **SS-1778/2019-OLR** frem til, at en anke var modtaget rettidigt trods forenklet digital forkyndelse, jf. **retsplejelovens § 155** og **§ 219 a, stk. 5**.

I civile sager har digital fremsendelse tilsvarende fuld retsvirkning. I **BS-5704/2017-KBH** afviste Københavns Byret genoptagelse efter **retsplejelovens § 367, stk. 2**, fordi sagsøgte advokat for tredje gang udeblev fra et retsmøde. Advokaten anførte, at han hverken havde modtaget indkaldelsen eller retsbogen – men Domstolsstyrelsen bekræftede over for retten: "Ved digital post og FDF (eBoks) er vi helt sikre på, at posten er leveret." Retten lagde herefter leveringen til grund og lod udeblivelsesdommen stå ved magt.

Uden for retsplejen viser Højesterets kendelse i **BS-12/2024-HJR**, hvor langt fremkomstprincippet rækker over for erhvervsdrivende. En enkeltmandsvirksomhed havde fået sendt både forsikringssselskabets rykker- og varslingsbrev og DFIM's opkrævninger af dagsgebyrer efter **færdselslovens § 106, stk. 4 og 5** til **virksomhedens** e-Boks. Ejeren forklarede under strafansvar, at han ikke havde modtaget brevene, at virksomheden havde været uden aktivitet i over et år, og at han troede, en enkeltmandsvirksomhed ikke behøvede separat MitID/e-Boks. Fogedretten og landsretten nægtede at fremme udpanntningen; Højesteret ophævede landsrettens kendelse:

Under disse omstændigheder finder Højesteret, at det var berettiget, at Thisted Forsikrings rykker- og varslingsbrev af 25. maj 2022 og DFIM's efterfølgende breve om betaling af dagsgebyrer blev sendt til Indkærede (virksomhed)s e-Boks med "Indkærede (virksomhed)" som adressat.

Afgørende var, at køretøjet i Motorregisteret var indregistreret med virksomheden som primær bruger, og at forsikringen var tegnet i virksomhedens navn. Færdselslovens forarbejder understøtter samme linje: meddelelsen kan fremsendes "via digitale postløsninger", og kravet er opfyldt, "selvom ejeren m.v. måtte anføre, at meddelelsen ikke er modtaget eller kommet til vedkommendes kendskab".

LOV	Færdselsloven § 106, stk. 4, 5	Retsplejeloven § 154a, stk. 1
	Retsplejeloven § 367, stk. 2	Straffeloven § 94, stk. 5
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om gyldigheden af varsling via virksomhedens e-Boks for dagsgebyrer ved manglende bilforsikring	17.09.2024
	Landsretten · Kendelse om gyldigheden af anke via Digital Post til varetægtsfængslet person	09.02.2024
	Landsretten · Forældelsesafbrydelse ved digital sigtelse: Fremkomst i e-boks er tilstrækkelig for afbrydelse efter Straffeloven § 94, stk. 5	27.09.2023
	Landsretten · Østre Landsret: Anke modtaget rettidigt trods forenklet digital forkyndelse	03.10.2019
	Landsretten · Digital Indkaldelse og Retsproces: Vurdering af Udeblivelsesbetingelser	07.01.2016
	Byretten · Afvisning af genoptagelse af civil sag efter gentagne udeblivelser trods digital forkyndelse	18.09.2018

§ 14 Sammenfatning: hvad praksis samlet set fortæller

Praksis på området er usædvanligt konsistent og lader sig sammenfatte i seks led.

Fremkomstreglen er hård og bevidst hård. Lovgiver har med åbne øjne valgt et fremkomstprincip svarende til papirbrevet i den fysiske postkasse – ikke et kundskabsprincip. Ombudsmanden bekræftede i [FOB 2016-34](#), at heller ikke god forvaltningsskik forpligter myndigheden til at kontrollere, om posten er læst:

Da reglerne om anvendelsen af Offentlig Digital Post og retsvirkningerne heraf er klart beskrevet i lov om Offentlig Digital Post og forarbejderne hertil, mener jeg ikke, at en offentlig myndighed er forpligtet til at kontrollere, om en borger har læst den eller de meddelelser, som myndigheden har sendt til borgerens e-Boks [...] før myndigheden sender den pågældende en rykker eventuelt med et rykkergebyr eller som her et administrativt bødeforelæg.

Ombudsmanden holdt dog udtrykkeligt døren på klem for, at der kan tænkes "helt særlige situationer", hvor god forvaltningsskik tilsiger fysisk post eller vejledning om fritagelsesmuligheden – han tog blot ikke stilling til dem i den konkrete sag om en 90-årig bilejer.

Risikoen er skarpt delt efter årsagsdomæne. Postløsning og visningsklient → myndighedens risiko. Eget udstyr, egen forbindelse, mistede koder, manglende opsætning af den kommercielle klient → borgerens risiko. Ankestyrelsens principmeddelelse [33-23](#) er den autoritative udmøntning.

Men fremkomsten skal bevises. Efter [26-16](#) skal myndigheden ved bestridt modtagelse fremlægge forsendelseslog, der dokumenterer **levering**, ikke blot afsendelse – og efter [33-23](#) tillige undersøge driftsforstyrrelser i visningsklienten.

Dispensationspraksis er restriktiv, men ikke lukket. Tværgående i [Planklagenævnet](#), [Vejdirektoratet](#), [Erhvervsankenævnet](#), [Landsskatteretten](#) og [Udlændingenævnet](#) er argumentet det samme: kunne du ikke tjekke din e-Boks, burde du have søgt fritagelse. Undtagelserne er (i) myndighedens skift af kommunikationsform uden forudgående vejledning ([125-13](#)), (ii) reel digital afskærelse kombineret med minimal fristoverskridelse og prompte reaktion ([BS-27387/2022-KOL](#)), og (iii) dokumenterede tekniske barrierer i myndighedens egne systemer ([BS-42968/2019-HJR](#)).

Fritagelsesordningen er systemets ventil – og dens tilgængelighed er det egentlige retssikkerhedsspørgsmål. Ni objektive fritagelsesgrunde, personligt fremmøde, en forudgående hjælpeforpligtelse, tidsubegrænset virkning – og afskåret administrativ rekurs. Siden 1. juni 2023 giver fritagelsen tillige et objektivi krav på alternativet til obligatoriske selvbetjeningsløsninger, jf. [lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening § 2](#). Prisen for den skarpe fremkomstregel er, at fritagelsesadgangen reelt skal være kendt og tilgængelig for dem, der har brug for den – hvilket er præcis det, ombudsmandens vejledningskritik i [FOB 2019-11](#) og [FOB 2019-22](#) handler om.

MitID er nu lovreguleret forvaltning. Efter [FOB 2017-19](#) er den kontraktbaserede NemID-ordning afløst af [lov om MitID og NemLog-in](#) med udtrykkelig hjemmel til kommunernes rolle ([§ 5](#)), forvaltningslovens anvendelse på udpegede private aktørers afgørelser ([§ 20](#)) og lovfæstet klageadgang til Digitaliseringsstyrelsen ([§ 4, stk. 2](#), udmøntet i [MitID-bekendtgørelsens § 10](#)). Afslag og myndighedsbestemt spærring er nu utvetydigt forvaltningsafgørelser med begrundelses- og orienteringspligt.

Afgrænsningsmæssigt behandler denne oversigt alene den it-retlige retsvirkning af digital meddelelse og MitID-infrastrukturen. Strafbart misbrug af MitID/NemID hører under [mitid-nemid-misbrug](#) og [sms-phishing-smishing](#); persondataretligt tilsyn med digitale løsninger under [datatilsynet-afgoerelser](#) og [ai-systemer-gdpr](#); udbudstviser om selve postløsningen under [klagenævnet-for-udbud-procedure](#); og den generelle begrundelses- og genoptagelsespraksis under [begrundelse-forvaltning](#) og [genoptagelse-forvaltning](#).

Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10

Lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening § 2, stk. 1

Lov om MitID og NemLog-in § 20

PRAKSIS	Højesteret · Kæreskrift indgivet pr. mail pga. tekniske fejl på sagsportalen anset for gyldigt	11.02.2020
	Byretten · Afgørelse om dispensation for fristoverskridelse ved ansøgning om sygedagpenge grundet manglende digitale kompetencer	11.10.2023
	Landsskatteretten · Afslag på genoptagelse af momstilsvær grundet overskredne frister og manglende tjek af e-Boks	22.11.2023
	Ankestyrelsen · Sygedagpenge – Bortfald ved manglende medvirken i digital post; risikofordeling ved brug af visningsklienter og kommunens undersøgelsespligt	01.01.2023
	Ankestyrelsen · Dokumentationskrav for digital post: Myndighedens bevisbyrde for levering i borgernes digitale postkasse	01.01.2016
	Ankestyrelsen · Særlig vejledningspligt ved skift fra fysisk post til Digital Post om børnetilskud	01.01.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesaftifter for for sent indsendt årsrapport trods sygdom og manglende kendskab til Digital Post	14.09.2016
	Planklagenævnet · Afvisning af klage over påbud om lovliggørelse på grund af overskredet klagefrist	16.12.2020
	Udlændingenævnet · Afvisning af klage over opholdstilladelse grundet overskredet klagefrist og udvisning med indrejseforbud	11.11.2017
	Vejdirektoratet · Afvisning af klage over nedlæggelse af privat fællesvej på grund af overskredet klagefrist	17.03.2025

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Bekendtgørelse om forvaltning af Digital Post fra offentlige afsendere § 7		Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 3	stk. 1
Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 4	stk. 1	Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 5	stk. 1
Lov om Digital Post fra offentlige afsendere § 10		Lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening § 2	stk. 1
Lov om MitID og NemLog-in § 4	stk. 1	Lov om MitID og NemLog-in § 20	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

36 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

17.09.2024	Højesterets afgørelse om gyldigheden af varsling via virksomhedens e-Boks for dagsgebyrer ved manglende bilforsikring	6190-7422
11.02.2020	Kæreskrift indgivet pr. mail pga. tekniske fejl på sagsportalen anset for gyldigt	bs-42968-2019-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

4

09.02.2024	Kendelse om gyldigheden af anke via Digital Post til varetægtsfængslet person	S-1656-22
27.09.2023	Forældelsesafbrydelse ved digital sigtelse: Fremkomst i e-boks er tilstrækkelig for afbrydelse efter Straffeloven § 94, stk. 5	S-2080-23

03.10.2019	Østre Landsret: Anke modtaget rettidigt trods forenklet digital forkyndelse	514-591
07.01.2016	Digital Indkaldelse og Retsproces: Vurdering af Udeblevelsesbetingelser	1008-1215
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		3
11.10.2023	Afgørelse om dispensation for fristoverskridelse ved ansøgning om sygedagpenge grundet manglende digitale kompetencer	3929-4743
27.03.2023	Afvisning af søgsmål om fratagelse af dansk indfødsret på grund af overskredet søgsmålsfrist	5872-7013
18.09.2018	Afvisning af genoptagelse af civil sag efter gentagne udeblivelser trods digital forkyndelse	801-904
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		2
22.11.2023	Afslag på genoptagelse af momstilsvær grundet overskredne frister og manglende tjek af e-Boks	22-0074112
03.05.2023	Afslag på ekstraordinær genoptagelse af momstilsvær vedrørende foreløbig fastsættelse modtaget i e-Boks	19-0045533
VEJDIREKTORATET · NÆVN / KLAGEINSTANS		7
21.04.2026	Afvisning af klage over kommunalt beskæringspåbud – klagefrist overskredet (EMN-2026-11265)	emn_2026_11265
17.03.2025	Afvisning af klage over nedlæggelse af privat fællesvej på grund af overskredet klagefrist	emn_2025_11047
20.11.2024	Afvisning af klage over vejvedligeholdelse grundet overskredet klagefrist	emn_2024_621376
24.11.2023	Afvisning af klage over parasolopstilling: Forvirring om e-boks var ikke en 'særlig grund' til at se bort fra klagefrist	23_15241
25.11.2021	Påbud om lukning af formodet udvidet adgang ophævet på grund af manglende bevis og usaglig begrundelse	21_13508
15.06.2021	Afvisning af Genoptagelse: Manglende Tjek af e-Boks Grundet Sygdom Ikke Gyldig Grund for Overskredet Klagefrist	21_02975
29.01.2020	Klage over påbud om beskæring afvist på grund af overskredet klagefrist	20_00687
PLANKLAGENÆVNEN · NÆVN / KLAGEINSTANS		6
07.08.2024	Planklagenævnets afvisning af klage over afslag på lovliggørende landzonetilladelse i Roskilde Kommune grundet fristoverskridelse	24/06060
10.12.2021	Planklagenævnets afslag på genoptagelse af klagesag vedrørende dispensation i Herning	21/13508
20.05.2021	Afvisning af klage over byggetilladelse grundet overskredet klagefrist	21/04751
16.12.2020	Afvisning af klage over påbud om lovliggørelse på grund af overskredet klagefrist	20/11016

09.05.2019 Afvisning af klage over påbud om lovliggørelse af kvist på grund af overskredet klagefrist 19/03357

10.11.2015 Natur- og Miljøklagenævnets afvisning af realitetsbehandling i sag om gyldighed af byplanvedtægt grundet overskredet klagefrist NMK-33-03220

ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 4

01.01.2023 Sygedagpenge – Bortfald ved manglende medvirken i digital post; risikofordeling ved brug af visningsklienter og kommunens undersøgelsespligt 33-23

01.01.2021 Anmeldelsesfrist for arbejdsskadesager: Udløbstidspunkt for fysisk og digital post 7-21

01.01.2016 Dokumentationskrav for digital post: Myndighedens bevisbyrde for levering i borgernes digitale postkasse 26-16

01.01.2013 Særlig vejledningspligt ved skift fra fysisk post til Digital Post om børnetilskud 125-13

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 3

28.09.2021 Stadfæstelse af lukning for straksregistrering på virk.dk efter manglende dokumentation for ejerændringer 21/00029

14.09.2016 Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sent indsendt årsrapport trods sygdom og manglende kendskab til Digital Post 2016-657

08.02.2016 Stadfæstelse af afgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om manglende modtagelse af digitalt påkrav 2015-8794

UDLÆNDINGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 3

20.06.2025 Afvisning af klage over udvisning grundet overskridelse af klagefrist ved digital forkyndelse W20250952925

13.11.2019 Afvisning af for sent indgivet klage trods betegnelse som ankesag i korrespondance

11.11.2017 Afvisning af klage over opholdstilladelse grundet overskredet klagefrist og udvisning med indrejseforbud

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

16.12.2024 Uenighed om observationstid ved uvirksom elektronisk p-skive i Helsingør park-7422

RIGSADVOKATEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

11.03.2025 Ikke erstatning for mistet jakke under polititransport – Klage afvist grundet overskridelse af klagefrist AM2025.03.11RA

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

e-signatur og formkrav i lovgivningen – delbetænkning afgivet af Justitsministeriets udvalg om retsvirkningerne af digital signatur m.v. (Betænkning nr. 1400)

nr. 1400 · 2000 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1456/2004 om e-signaturs retsvirkninger

nr. 1456 · 2004 · Justitsministeriet

Beretning om elektronisk aftaleindgåelse og handel

nr. 1517 · 2010 · Justitsministeriet
